

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/2394

af 12. december 2017

om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2006/2004**(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 ⁽³⁾ indfører harmoniserede regler og procedurer for at lette samarbejdet mellem de nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om grænseoverskridende forbrugerbeskyttelse. I henhold til artikel 21a i forordning (EF) nr. 2006/2004 skal der foretages en revision af effektiviteten af nævnte forordning og dens operationelle mekanismer. Efter en sådan revision konkluderede Kommissionen, at forordning (EF) nr. 2006/2004 ikke er tilstrækkelig til effektivt at håndtere udfordringerne for håndhævelse på det indre marked, herunder det digitale indre markeds udfordringer.
- (2) I Kommissionens meddelelse af 6. maj 2015, »En strategi for et digitalt indre marked i EU«, blev behovet for at styrke forbrugernes tillid gennem hurtigere og mere fleksibel og ensartet håndhævelse af forbrugerreglerne fastlagt som en af prioriteterne i denne strategi. I Kommissionens meddelelse af 28. oktober 2015, »Opgradering af det indre marked: flere muligheder for borgerne og virksomhederne«, blev det gentaget, at håndhævelsen af Unionens forbrugerbeskyttelseslovgivning bør styrkes yderligere gennem revision af forordning (EF) nr. 2006/2004.
- (3) Den ineffektive håndhævelse i sager om grænseoverskridende overtrædelser, herunder overtrædelser i det digitale miljø, gør det muligt for erhvervsdrivende at undvige håndhævelse ved at flytte inden for Unionen. Den medfører også konkurrenceforvridning for loyldige erhvervsdrivende, der driver virksomhed enten i hjemlandet eller på tværs af grænserne, online eller offline, og skader dermed direkte forbrugerne og undergraver forbrugertilliden til grænseoverskridende transaktioner og det indre marked. Der er derfor behov for en højere grad af harmonisering, der omfatter effektivt håndhævelsessamarbejde mellem de kompetente offentlige håndhævelsesmyndigheder, med henblik på at opdage og undersøge overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, og kræve dem bragt til ophør eller forbyde dem.

⁽¹⁾ EUT C 34 af 2.2.2017, s. 100.⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.11.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 30.11.2017.⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde) (EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1).

- (4) Med forordning (EF) nr. 2006/2004 blev der indført et netværk af kompetente offentlige håndhævelsesmyndigheder i hele Unionen. Det er nødvendigt med effektiv koordinering mellem de forskellige kompetente myndigheder, der deltager i dette netværk, såvel som effektiv koordinering blandt andre offentlige myndigheder på medlemsstatsplan. Det centrale forbindelseskantors koordinerende rolle bør overlades til en offentlig myndighed i hver medlemsstat. Denne myndighed bør have tilstrækkelige beføjelser og de nødvendige ressourcer til at varetage denne vigtige rolle. Hver medlemsstat opfordres til at udpege en af de kompetente myndigheder til centralt forbindelseskantor i medfør af denne forordning.
- (5) Forbrugerne bør også beskyttes mod overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, og som allerede er ophørt, men hvis skadelige virkninger kan fortsætte. De kompetente myndigheder bør have de nødvendige minimumsbeføjelser til at undersøge sådanne overtrædelser og kræve dem bragt til ophør eller forbyde dem i fremtiden for at undgå, at de gentages, hvorved der sikres et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.
- (6) De kompetente myndigheder bør have et minimum af undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelser med henblik på at anvende denne forordning, at samarbejde hurtigere og mere effektivt med hinanden og at afskrække erhvervsdrivende fra at begå overtrædelser, der er omfattet af denne forordning. Disse beføjelser bør være tilstrækkelige til effektivt at håndtere de håndhævelsesmæssige udfordringer i forbindelse med e-handel og det digitale miljø og til at forhindre erhvervsdrivende, der ikke overholder reglerne, i at udnytte huller i håndhævelsesordningen ved at flytte til medlemsstater, hvis kompetente myndigheder ikke er i stand til at håndtere ulovlige forretningsmetoder. Disse beføjelser bør gøre det muligt for medlemsstaterne at sikre, at de nødvendige oplysninger og bevismateriale lovligt kan udveksles mellem de kompetente myndigheder, for at opnå effektiv håndhævelse på samme niveau i alle medlemsstaterne.
- (7) Hver medlemsstat bør sikre, at alle kompetente myndigheder inden for dens jurisdiktion har alle de minimumsbeføjelser, der er nødvendige for at sikre korrekt anvendelse af denne forordning. Medlemsstaterne bør imidlertid kunne beslutte ikke at tildele alle beføjelserne til hver kompetent myndighed, forudsat at hver af disse beføjelser kan udøves effektivt og i nødvendigt omfang i forbindelse med enhver overtrædelse, der er omfattet af denne forordning. Medlemsstaterne bør også i overensstemmelse med denne forordning kunne beslutte at overdrage visse opgaver til udpegede organer eller at give kompetente myndigheder beføjelse til at høre forbrugerorganisationer, erhvervssammenslutninger, udpegede organer eller andre berørte personer om effektiviteten af en erhvervsdrivendes foreslåede tilsagn for at bringe en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, til ophør. Medlemsstaterne bør imidlertid ikke være forpligtet til at inddrage udpegede organer i anvendelsen af denne forordning eller til at åbne mulighed for at høre forbrugerorganisationer, erhvervssammenslutninger, udpegede organer eller andre berørte personer om effektiviteten af foreslåede tilsagn i forbindelse med at bringe en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, til ophør.
- (8) Kompetente myndigheder bør kunne indlede undersøgelser eller procedurer på eget initiativ, hvis de bliver bekendt med overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, på andre måder end ved forbrugerklager.
- (9) Kompetente myndigheder bør have adgang til alle relevante dokumenter, data og oplysninger, der vedrører genstanden for en undersøgelse eller samordnede undersøgelser af et forbrugermarked («kontrolaktioner») med henblik på at klarlægge, om en overtrædelse af EU-retlige regler, der beskytter forbrugernes interesser, har fundet eller finder sted, og navnlig for at identificere den ansvarlige erhvervsdrivende, uanset hvem der er i besiddelse af de pågældende dokumenter, data eller oplysninger, og uanset deres form eller format, deres lagringsmedium eller det sted, hvor de er lagret. Kompetente myndigheder bør direkte kunne kræve, at tredjeparter i den digitale værdikæde fremlægger alt relevant bevismateriale og alle relevante data og oplysninger i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF ⁽¹⁾, og i overensstemmelse med lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger.
- (10) Kompetente myndigheder bør kunne anmode om alle relevante oplysninger fra alle offentlige myndigheder, organer eller agenturer i deres medlemsstat eller fra alle fysiske eller juridiske personer, herunder f.eks. betalings-tjenesteudbydere, internetudbydere, teleoperatører, domænerregistre og -registratorer og udbydere af hostingtjenester, med henblik på at klarlægge, om en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, har fundet eller finder sted.
- (11) Kompetente myndigheder bør være i stand til at foretage nødvendige kontrolbesøg på stedet, og de bør have beføjelse til at få adgang til alle lokaliteter, arealer og transportmidler, som den erhvervsdrivende, der er omfattet af kontrolbesøget, anvender som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked («direktivet om elektronisk handel») (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

- (12) Kompetente myndigheder bør kunne anmode enhver repræsentant for eller medarbejder hos den erhvervsdrivende, der er omfattet af kontrolbesøget, om at afgive forklaring om faktiske forhold, oplysninger, data eller dokumenter vedrørende genstanden for kontrolbesøget og bør kunne registrere den pågældende repræsentants eller medarbejders svar.
- (13) Kompetente myndigheder bør kunne kontrollere overholdelsen af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, og opnå bevis for overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, herunder overtrædelser, der finder sted under eller efter køb af varer eller tjenesteydelser. Kompetente myndigheder bør derfor have beføjelse til at købe varer eller tjenesteydelser som testkøb, herunder, hvor det er nødvendigt, under skjult identitet, med henblik på at opdage overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, såsom afvisninger af at gennemføre forbrugerens ret til at ophæve en aftale i tilfælde af aftaler vedrørende fjernsalg, og på at indhente bevismateriale. Denne beføjelse bør også omfatte beføjelsen til at besigtige, observere, undersøge, demontere eller teste et produkt eller en tjenesteydelse, som er købt af den kompetente myndighed med henblik herpå. Beføjelsen til at købe varer og tjenesteydelser som testkøb vil kunne omfatte kompetente myndigheders beføjelse til at sikre tilbagebetaling af enhver betaling, der er foretaget, hvis en sådan tilbagebetaling ikke er uforholdsmæssig og i øvrigt er i overensstemmelse med EU-ret og national ret.
- (14) Navnlig i det digitale miljø bør de kompetente myndigheder kunne bringe overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, til ophør hurtigt og effektivt, og navnlig når en erhvervsdrivende, der sælger varer eller tjenesteydelser, skjuler sin identitet eller flytter inden for Unionen eller til et tredjeland for at undgå håndhævelse. I tilfælde, hvor der er risiko for alvorlig skade på forbrugeres kollektive interesser, bør de kompetente myndigheder kunne vedtage foreløbige foranstaltninger i overensstemmelse med national ret, herunder fjernelse af indhold fra en onlinegrænseflade eller krav om, at der tydeligt vises en advarsel, når forbrugere får adgang til en onlinegrænseflade. Foreløbige foranstaltninger bør ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå deres mål. De kompetente myndigheder bør endvidere have beføjelse til at kræve, at der tydeligt vises en advarsel, når forbrugere får adgang til en onlinegrænseflade, eller til at kræve fjernelsen eller ændringen af digitalt indhold, hvis der ikke findes andre effektive midler til at bringe en ulovlig praksis til ophør. Sådanne foranstaltninger bør ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå målet om at overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, bringes til ophør eller forbydes.
- (15) Kompetente myndigheder bør i overensstemmelse med denne forordnings mål, og idet vigtigheden af de erhvervsdrivendes vilje til at handle i overensstemmelse med Unionens forbrugerbeskyttelsesret og afhjælpe følgerne af deres overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, understreges, have mulighed for at aftale tilsagn med erhvervsdrivende, der indeholder trin, som en erhvervsdrivende skal tage, og foranstaltninger, som en erhvervsdrivende skal træffe, vedrørende en overtrædelse, navnlig at bringe en overtrædelse til ophør.
- (16) Sanktioner for overtrædelser af forbrugerretten udgør en vigtig del af håndhævelsesordningen, da de har direkte betydning for, i hvilket omfang offentlig håndhævelse har afskrækkende virkning. Eftersom nationale sanktionsordninger ikke altid giver mulighed for at tage højde for den grænseoverskridende dimension af en overtrædelse, bør kompetente myndigheder som en del af deres minimumsbeføjelser have ret til at pålægge sanktioner for overtrædelser, der er omfattet af denne forordning. Det bør ikke kræves af medlemsstaterne, at de fastlægger en ny sanktionsordning for overtrædelser, der er omfattet af denne forordning. I stedet bør de kræve, at kompetente myndigheder anvender den gældende ordning for den samme indenlandske overtrædelse, om muligt under hensyntagen til den pågældende overtrædelses faktiske omfang og rækkevidde. I lyset af konklusionerne i Kommissionens rapport om kvalitetskontrol (fitness check) af forbruger- og markedsføringslovgivning kan det blive vurderet at være nødvendigt at styrke sanktionsniveauet for overtrædelser af EU-retlige forbrugerbeskyttelsesregler.
- (17) Forbrugere bør have ret til at gøre krav gældende for skade som følge af overtrædelser, der er omfattet af denne forordning. Afhængigt af sagen bør de kompetente myndigheders beføjelse til på den erhvervsdrivendes initiativ at modtage yderligere tilsagn om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser fra denne til gavn for forbrugere, der er blevet berørt af den påståede overtrædelse omfattet af denne forordning, eller, hvis det er relevant, til at søge at opnå tilsagn fra den erhvervsdrivende om at tilbyde passende afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser til de forbrugere, der er blevet berørt af den pågældende overtrædelse, bidrage til at fjerne de negative virkninger for forbrugere af en grænseoverskridende overtrædelse. Disse tilsagn om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser kan bl.a. omfatte reparation, omlevering, prisafslag, ophævelse af aftalen eller tilbagebetaling af købesummen for varerne eller tjenesteydelserne, alt efter hvad der er hensigtsmæssigt for at begrænse de negative følger af overtrædelser omfattet af denne forordning for den berørte forbruger, i overensstemmelse med kravene i EU-retten. Dette bør ikke berøre forbrugerens ret til at gøre krav gældende ved hjælp af passende retsmidler. Hvor det er relevant, bør de kompetente myndigheder på passende vis oplyse forbrugere, der hævder, at de har lidt skade som følge af en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, om, hvordan de søger erstatning i henhold til national ret.

- (18) Gennemførelsen og udøvelsen af beføjelser ved anvendelsen af denne forordning bør være forholdsmæssig og passende henset til karakteren og den samlede faktiske eller potentielle skade af overtrædelsen af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser. Kompetente myndigheder bør tage højde for alle sagens forhold og omstændigheder og bør vælge de bedst egnede foranstaltninger, der er nødvendige for at håndtere overtrædelsen, der er omfattet af denne forordning. Disse foranstaltninger bør være forholdsmæssige og effektive og have afskrækkende virkning.
- (19) Gennemførelsen og udøvelsen af beføjelser ved anvendelsen af denne forordning bør også overholde anden EU-ret og national ret, herunder gældende retssikkerhedsgarantier og principper for de grundlæggende rettigheder. Medlemsstaterne bør fortsat kunne fastsætte betingelser og begrænsninger for udøvelsen af beføjelserne i national ret i overensstemmelse med EU-retten. Hvis der f.eks. kræves forhåndstilladelse fra den berørte medlemsstats judicielle myndighed for at få adgang til fysiske eller juridiske personers lokaliteter i henhold til national ret, bør beføjelsen til at få adgang til sådanne lokaliteter kun anvendes efter, at en sådan forhåndstilladelse er blevet indhentet.
- (20) Medlemsstaterne bør kunne vælge, om de kompetente myndigheder skal udøve disse beføjelser direkte under egen deres myndighed, med bistand fra andre kompetente myndigheder eller andre offentlige myndigheder, ved at give instruks til udpegede organer eller ved indbringelse for de kompetente domstole. Medlemsstaterne bør sikre, at disse beføjelser udøves effektivt og rettidigt.
- (21) Når kompetente myndigheder svarer på anmodninger, der er indgivet gennem mekanismen for gensidig bistand, bør de, hvor det er relevant, også gøre brug af andre beføjelser eller foranstaltninger, der er tillagt dem på nationalt plan, herunder beføjelsen til at rejse tiltale eller henvise sager til retsforfølgning. Det er af største betydning, at domstole og andre myndigheder, navnlig dem, der er involveret i straffesager, har de nødvendige midler og beføjelser til at samarbejde effektivt og rettidigt med de kompetente myndigheder.
- (22) Effektiviteten af mekanismen for gensidig bistand bør forbedres. Oplysninger, der anmodes om, bør gives inden for de frister, der er fastsat i denne forordning, og nødvendige undersøgelser- og håndhævelsesforanstaltninger bør vedtages rettidigt. Kompetente myndigheder bør svare på anmodninger om oplysninger og håndhævelse inden for fastsatte frister, medmindre andet aftales. Den kompetente myndigheds forpligtelser inden for mekanismen for gensidig bistand bør forblive uændrede, medmindre det er sandsynligt, at håndhævelsesiltag og administrative afgørelser truffet på nationalt plan uden for mekanismen for gensidig bistand vil sikre hurtigt og effektivt ophør af eller forbud mod overtrædelsen inden for Unionen. Administrative afgørelser bør i den henseende forstås som afgørelser, der gennemfører foranstaltninger, som er truffet for at bringe overtrædelser inden for Unionen til ophør eller forbyde den. I disse særlige tilfælde bør de kompetente myndigheder være berettiget til at afslå at efterkomme en anmodning om håndhævelsesforanstaltninger, der er fremsat i henhold til mekanismen for gensidig bistand.
- (23) Kommissionen bør være bedre i stand til at koordinere og overvåge, hvordan mekanismen for gensidig bistand fungerer, udstede vejledning, komme med anbefalinger og afgive udtalelser til medlemsstaterne, når der opstår problemer. Kommissionen bør også være bedre i stand til effektivt og hurtigt at bistå de kompetente myndigheder med at bilægge tvister om fortolkning af deres forpligtelser, der følger af mekanismen for gensidig bistand.
- (24) Denne forordning bør fastsætte harmoniserede regler for proceduren for koordinering af undersøgelser- og håndhævelsesforanstaltninger i forbindelse med udbredte overtrædelser og udbredte overtrædelser med EU-dimension. Koordinerede tiltag til imødegåelse af udbredte overtrædelser og udbredte overtrædelser med EU-dimension bør sikre, at kompetente myndigheder er i stand til at vælge de mest egnede og effektive redskaber til at standse disse overtrædelser og, når det er relevant, til at modtage eller søge at opnå tilsagn om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser fra de ansvarlige erhvervsdrivende til gavn for forbrugerne.
- (25) De berørte kompetente myndigheder bør som led i et koordineret tiltag koordinere deres undersøgelser- og håndhævelsesforanstaltninger for effektivt at håndtere den udbredte overtrædelse eller udbredte overtrædelse med EU-dimension og for at bringe den til ophør eller forbyde den. Med henblik herpå bør der udveksles al nødvendigt bevismateriale og oplysninger mellem de kompetente myndigheder, og nødvendig bistand bør tilbydes. Kompetente myndigheder, der er berørt af den udbredte overtrædelse eller udbredte overtrædelse med EU-dimension, bør træffe de nødvendige håndhævelsesforanstaltninger på en koordineret måde med henblik på at bringe denne overtrædelse til ophør eller forbyde den.

- (26) Hver kompetent myndigheds deltagelse i et koordineret tiltag, og navnlig de undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, som en kompetente myndighed skal træffe, bør være tilstrækkelig for effektivt at håndtere den udbredte overtrædelse eller udbredte overtrædelse med EU-dimension. Kompetente myndigheder, der er berørt af denne overtrædelse, bør være forpligtet til kun at træffe de undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at fremskaffe alt nødvendigt bevismateriale og oplysninger vedrørende den udbredte overtrædelse eller udbredte overtrædelse med EU-dimension, og til at bringe overtrædelsen til ophør eller forbyde den. Mangel på tilgængelige ressourcer hos den kompetente myndighed, der er berørt af denne overtrædelse, bør imidlertid ikke betragtes som en begrundelse for ikke at deltage i et koordineret tiltag.
- (27) Kompetente myndigheder berørt af den udbredte overtrædelse eller udbredte overtrædelse med EU-dimension, som deltager i et koordineret tiltag, bør kunne gennemføre nationale undersøgelses- og håndhævelsesaktiviteter med hensyn til samme overtrædelse og over for den samme erhvervsdrivende. Samtidig bør den kompetente myndigheds forpligtelse til sammen med andre kompetente myndigheder, der er berørt af overtrædelsen, at koordinere sine undersøgelses- og håndhævelsesaktiviteter inden for rammerne af det koordinerede tiltag imidlertid stadig være gældende, medmindre det er sandsynligt, at håndhævels tiltag og administrative afgørelser, der træffes på nationalt plan uden for rammerne af det koordinerede tiltag, vil sikre, at en udbredt overtrædelse eller udbredt overtrædelse med EU-dimension hurtigt og effektivt bringes til ophør eller forbydes. Administrative afgørelser bør i den henseende forstås som afgørelser, der gennemfører de foranstaltninger, som er truffet for at bringe overtrædelsen til ophør eller forbyde den. I disse særlige tilfælde bør de kompetente myndigheder have ret til at afslå at deltage i det koordinerede tiltag.
- (28) Er der en begrundet mistanke om en udbredt overtrædelse, bør de kompetente myndigheder, der er berørt af denne udbredte overtrædelse, efter aftale iværksætte et koordineret tiltag. For at fastlægge, hvilke kompetente myndigheder der er berørt af en udbredt overtrædelse, bør der tages hensyn til alle overtrædelsens relevante aspekter og navnlig hvor den erhvervsdrivende er etableret eller har bopæl, hvor den erhvervsdrivendes aktiver befinder sig, hvor de forbrugere, der har lidt skade som følge af den påståede overtrædelse, befinder sig, og beliggenheden af den erhvervsdrivendes salgssteder, dvs. butikker og websteder.
- (29) Kommissionen bør arbejde tættere sammen med medlemsstaterne for at forhindre, at der finder omfattende overtrædelser sted. Kommissionen bør derfor underrette kompetente myndigheder, hvis den har mistanke om eventuelle overtrædelser, der er omfattet af denne forordning. Hvis Kommissionen f.eks. ved at overvåge kompetente myndigheders varslinger har begrundet mistanke om, at en udbredt overtrædelse med EU-dimension har fundet sted, bør den gennem de kompetente myndigheder og centrale forbindelseskontorer, der er berørt af den påståede overtrædelse, underrette medlemsstaterne og i underretningen give en begrundelse for et eventuelt koordineret tiltag. Berørte kompetente myndigheder bør på grundlag af foreliggende oplysninger eller oplysninger, der er lettilgængelige for dem, foretage passende undersøgelser. De bør underrette de andre kompetente myndigheder, de centrale forbindelseskontorer, der er berørt af denne overtrædelse, og Kommissionen om resultaterne af deres undersøgelser. Hvis de berørte kompetente myndigheder konkluderer, at sådanne undersøgelser viser, at en overtrædelse muligvis finder sted, bør de påbegynde det koordinerede tiltag ved at træffe de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning. Et koordineret tiltag med henblik på at håndtere en udbredt overtrædelse med EU-dimension bør altid koordineres af Kommissionen. Hvis det står klart, at en medlemsstat er berørt af denne overtrædelse, bør den deltage i et koordineret tiltag for at bidrage til at indsamle alt nødvendigt bevismateriale og oplysninger vedrørende overtrædelsen og til at bringe overtrædelsen til ophør eller forbyde den. For så vidt angår håndhævelsesforanstaltningerne bør straffesager og andre retssager i medlemsstaterne ikke berøres af anvendelsen af denne forordning. Princippet om ne bis in idem bør overholdes. Hvis den samme erhvervsdrivende gentager samme handling eller undladelse, der udgjorde en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, som allerede har været genstand for håndhævelsesprocedurer, der bevirkede, at overtrædelsen blev bragt til ophør eller blev forbudt, bør det imidlertid anses for en ny overtrædelse, og de kompetente myndigheder bør gribe ind over for den.
- (30) Berørte kompetente myndigheder bør træffe de undersøgelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at fastlægge detaljerne vedrørende den udbredte overtrædelse eller udbredte overtrædelse med EU-dimension, og navnlig den erhvervsdrivendes identitet, den erhvervsdrivendes handlinger eller undladelser og overtrædelsens virkninger. De kompetente myndigheder bør træffe håndhævelsesforanstaltninger baseret på undersøgelsens resultat. Når det er relevant, bør undersøgelsens resultat og vurderingen af den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension fremlægges i en fælles holdning, som de kompetente myndigheder i de medlemsstater, der er berørt af det koordinerede tiltag, når til enighed om, og som bør rettes til den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for denne overtrædelse. Den fælles holdning bør ikke udgøre en bindende afgørelse fra de kompetente myndigheder. Den bør imidlertid give adressaten mulighed for at blive hørt om de spørgsmål, der indgår i den fælles holdning.

- (31) I forbindelse med udbredte overtrædelser eller udbredte overtrædelser med EU-dimension bør retten til et forsvar for de erhvervsdrivende respekteres. Dette kræver navnlig, at den erhvervsdrivende har ret til at blive hørt og til under sagen at benytte det officielle sprog eller et af de officielle sprog, der anvendes til officielle formål i den medlemsstat, hvor den erhvervsdrivende er etableret eller har bopæl. Det er også vigtigt at sikre overholdelse af EU-retten om beskyttelse af fortrolig knowhow og fortrolige forretningsoplysninger.
- (32) De berørte kompetente myndigheder bør inden for deres jurisdiktion træffe de nødvendige undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger. Virkningerne af udbredte overtrædelser eller udbredte overtrædelser med EU-dimension er imidlertid ikke begrænset til en enkelt medlemsstat. Derfor er det nødvendigt med koordinerede tiltag mellem de kompetente myndigheder for at håndtere disse overtrædelser og bringe dem til ophør eller forbyde dem.
- (33) Den effektive opdagelse af overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, bør understøttes ved udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og Kommissionen i form af varslinger, hvis der er begrundet mistanke om sådanne overtrædelser. Kommissionen bør koordinere funktionsmåden af udveksling af oplysninger.
- (34) Forbrugerorganisationer spiller en væsentlig rolle ved at informere forbrugere om deres rettigheder og oplyse dem og beskytte deres interesser, herunder i forbindelse med bilæggelsen af tvister. Forbrugere bør tilskyndes til at samarbejde med de kompetente myndigheder om at styrke anvendelsen af denne forordning.
- (35) Forbrugerorganisationer og, hvor det er relevant, erhvervssammenslutninger bør gives adgang til at underrette de kompetente myndigheder om formodede overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, og at udveksle de oplysninger med dem, som er nødvendige for at opdag, undersøge og standse overtrædelser, for at give deres mening til kende om undersøgelser eller overtrædelser og for at underrette kompetente myndigheder om misbrug af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser.
- (36) For at sikre korrekt gennemførelse af denne forordning bør medlemsstaterne tillægge udpegede organer, europæiske forbrugercentre, forbrugerorganisationer og -sammenslutninger samt, hvor det er passende, erhvervssammenslutninger, der har den nødvendige ekspertise, beføjelse til at udstede eksterne varslinger til de kompetente myndigheder i de relevante medlemsstater og Kommissionen om formodede overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, og til at give de nødvendige oplysninger, som er tilgængelige for dem. Medlemsstaterne kan have passende grunde til ikke at tillægge sådanne enheder beføjelser til at udføre disse handlinger. Hvis en medlemsstat i denne forbindelse beslutter ikke at tillade en af disse enheder at udstede eksterne varslinger, bør den give en forklaring, der begrundes dens beslutning herom.
- (37) Kontrolaktioner er en anden form for koordinering af håndhævelse, der har vist sig at være et effektivt redskab mod overtrædelser af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, og som bør opretholdes og styrkes i fremtiden for både online- og offlinesektorer. Kontrolaktioner bør navnlig foretages, hvis markedstendenser, forbrugerklager eller andre forhold tyder på, at overtrædelser af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, har fundet eller finder sted.
- (38) Data vedrørende forbrugerklager kan hjælpe beslutningstagere på EU- og nationalt plan med at vurdere, hvordan forbrugermarkeder fungerer, og med at opdage overtrædelser. Udveksling af sådanne data på EU-plan bør fremmes.
- (39) Det er af afgørende betydning, at medlemsstaterne, i det omfang det er nødvendigt for at bidrage til at nå målet for denne forordning, underretter hinanden og Kommissionen om deres aktiviteter vedrørende beskyttelse af forbrugernes interesser, herunder om deres støtte til forbrugerrepræsentanters aktiviteter, deres støtte til arbejdet i organer med ansvar for udenretslig bilæggelse af tvister på forbrugerområdet og deres støtte til forbrugeres adgang til retlig prøvelse. Medlemsstaterne bør i samarbejde med Kommissionen kunne gennemføre fælles aktiviteter med hensyn til udveksling af forbrugerpolitikoplysninger på de førnævnte områder.
- (40) De eksisterende udfordringer for håndhævelse går ud over Unionens grænser, og det er nødvendigt at beskytte EU-forbrugeres interesser mod erhvervsdrivende, som bevæger sig på kanten af loven, og som er baseret i tredjelande. Der bør derfor forhandles internationale aftaler med tredjelande om gensidig bistand i forbindelse med håndhævelsen af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser. Disse internationale aftaler bør omfatte genstanden for denne forordning og bør forhandles på EU-plan for at sikre den bedst mulige beskyttelse af EU-forbrugere og et gnidningsløst samarbejde med tredjelande.

- (41) Oplysninger, der udveksles mellem kompetente myndigheder, bør være omfattet af strenge regler om fortrolighed, tavshedspligt og forretningshemmeligheder for at sikre, at undersøgelser ikke kompromitteres, eller at erhvervsdrivendes rygte ikke lider urimelig skade. Kompetente myndigheder bør kun træffe afgørelse om at fremlægge sådanne oplysninger, når det i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er hensigtsmæssigt og nødvendigt under hensyntagen til almenhedens interesser, såsom offentlig sikkerhed, forbrugerbeskyttelse, folkesundhed, miljøbeskyttelse eller korrekt gennemførelse af strafferetlige undersøgelser, og på baggrund af en konkret vurdering af den enkelte sag.
- (42) Med henblik på at øge gennemsigtigheden i samarbejdsnetværket og for at øge bevidstheden blandt forbrugerne og den brede offentlighed bør Kommissionen hvert andet år udarbejde en oversigt over de oplysninger, statistikker og udviklingstendenser inden for håndhævelse af forbrugerret, der er indsamlet inden for håndhævelsesrammerne af det samarbejde, der er omhandlet i denne forordning, og gøre den offentligt tilgængelig.
- (43) Der bør findes effektive løsninger på udbredte overtrædelser. En ordning med udveksling af håndhævelsesprioriteter hvert andet år bør indføres for at opnå dette.
- (44) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at fastsætte de praktiske og operationelle bestemmelser for den elektroniske databases funktion. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (45) Denne forordning berører ikke sektorspecifikke EU-regler om samarbejde mellem sektormyndigheder eller gældende sektorspecifikke EU-regler om compensation til forbrugere for skader som følge af overtrædelser af disse regler. Denne forordning berører heller ikke andre samarbejdsordninger og -netværk, der er fastsat i sektorspecifik EU-lovgivning. Denne forordning fremmer samarbejde og koordinering mellem forbrugerbeskyttelsesnetværket og netværk af tilsynsorganer og -myndigheder, der er oprettet i henhold til sektorspecifik EU-lovgivning. Denne forordning berører ikke anvendelsen i medlemsstaterne af foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål og retligt samarbejde i straffesager.
- (46) Denne forordning berører ikke retten til at gøre krav på individuel eller kollektiv compensation, som er underlagt national ret, og fastsætter ikke bestemmelser om håndhævelsen af sådanne krav.
- (47) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽³⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽⁴⁾ bør finde anvendelse i forbindelse med denne forordning.
- (48) Denne forordning berører ikke de gældende EU-regler om beføjelserne for nationale tilsynsorganer, der er oprettet i henhold til sektorspecifik EU-lovgivning. Når det er hensigtsmæssigt og muligt, bør disse organer gøre brug af de beføjelser, som er tillagt dem i henhold til EU-retten og national ret, til at bringe overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, til ophør eller forbyde dem og til at bistå de kompetente myndigheder med at gøre dette.
- (49) Denne forordning berører ikke de kompetente myndigheds og Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds rolle og beføjelser i forbindelse med beskyttelsen af forbrugeres kollektive økonomiske interesser i spørgsmål vedrørende betalingskontotjenester og kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU ⁽⁵⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU ⁽⁶⁾.
- (50) I betragtning af de eksisterende samarbejdsmekanismer i henhold til direktiv 2014/17/EU og 2014/92/EU bør mekanismen for gensidig bistand ikke finde anvendelse på overtrædelser inden for Unionen som omhandlet i nævnte direktiver.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheds behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214).

- (51) Denne forordning berører ikke Rådets forordning nr. 1 ⁽¹⁾.
- (52) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i navnlig Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og findes i medlemsstaternes forfatnings-traditioner. Denne forordning bør derfor fortolkes og anvendes i overensstemmelse med disse rettigheder og principper, herunder dem, der vedrører ytringsfrihed, mediefrihed og mediernes pluralisme. Når de kompetente myndigheder udøver de minimumsbeføjelser, der er fastsat i denne forordning, bør de finde en passende balance mellem de interesser, der er beskyttet af de grundlæggende rettigheder, såsom et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, friheden til at drive en virksomhed og informationsfriheden.
- (53) Målet for denne forordning, nemlig samarbejde mellem de nationale myndigheder, der er ansvarlige for hånd-hævelse af forbrugerbeskyttelsesregler, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, fordi de ikke kan sikre samarbejde og koordinering ved at handle alene, men kan på grund af dens territoriale og personelle anvendelsesområde bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitets-princippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (54) Forordning (EF) nr. 2006/2004 bør derfor ophæves —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes de betingelser, hvorunder kompetente myndigheder, der af deres medlemsstater er udpeget som ansvarlige for håndhævelsen af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, samarbejder og koordinerer tiltag med hinanden og med Kommissionen med henblik på at håndhæve disse regler og sikre et velfungerende indre marked samt forbedre beskyttelsen af forbrugeres økonomiske interesser.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på overtrædelser inden for Unionen, udbredte overtrædelser og udbredte overtrædelser med EU-dimension, selv om disse overtrædelser er ophørt, før håndhævelse begynder eller er afsluttet.
2. Denne forordning berører ikke EU-reglerne om international privatret, navnlig regler om værneting og lovvalg.
3. Denne forordning berører ikke anvendelsen i medlemsstaterne af foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål og retligt samarbejde i straffesager, navnlig Det Europæiske Retlige Netværks funktion.
4. Denne forordning berører ikke medlemsstaternes opfyldelse af eventuelle yderligere forpligtelser i forbindelse med gensidig bistand med henblik på beskyttelse af forbrugeres kollektive økonomiske interesser, herunder i straffesager, der følger af andre retsakter, herunder bilaterale eller multilaterale aftaler.
5. Denne forordning berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF ⁽²⁾.
6. Denne forordning berører ikke muligheden for at indlede yderligere offentlige eller private håndhævelsestiltag i henhold til national ret.
7. Denne forordning berører ikke relevant EU-ret vedrørende beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med behandlingen af personoplysninger.
8. Denne forordning berører ikke national ret vedrørende kompensation til forbrugere for skade som følge af over-trædelser af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser.
9. Denne forordning berører ikke de kompetente myndigheders ret til at gennemføre undersøgelses- og håndhævel-sestiltag over for mere end én erhvervsdrivende, der begår lignende overtrædelser, der er omfattet af denne forordning.

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 17 af 6.10.1958, s. 385/58).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/22/EF af 23. april 2009 om søgsmål med påstand om forbud på området beskyttelse af forbrugernes interesser (EUT L 110 af 1.5.2009, s. 30).

10. Kapitel III i denne forordning finder ikke anvendelse på overtrædelser inden for Unionen af direktiv 2014/17/EU og 2014/92/EU.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser«: de forordninger, og de direktiver som gennemført i medlemsstaternes interne retsorden, der er anført på listen i bilaget til denne forordning
- 2) »overtrædelse inden for Unionen«: enhver handling eller undladelse, der er i strid med EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, og som har skadet, skader eller må antages at kunne skade de kollektive interesser for forbrugere med bopæl i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor:
 - a) handlingen eller undladelsen har sin oprindelse eller har fundet sted
 - b) den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for handlingen eller undladelsen, er etableret, eller
 - c) bevismateriale eller den erhvervsdrivendes aktiver vedrørende handlingen eller undladelsen befinder sig
- 3) »udbredt overtrædelse«:
 - a) enhver handling eller undladelse, der er i strid med EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, og som har skadet, skader eller må antages at kunne skade de kollektive interesser for forbrugere med bopæl i mindst to medlemsstater ud over den medlemsstat, hvor:
 - i) handlingen eller undladelsen har sin oprindelse eller har fundet sted
 - ii) den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for handlingen eller undladelsen, er etableret, eller
 - iii) bevismateriale eller den erhvervsdrivendes aktiver vedrørende handlingen eller undladelsen befinder sig, eller
 - b) enhver handling eller undladelse, der er i strid med EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, og som har skadet, skader eller må antages at kunne skade forbrugernes kollektive interesser, og som har fælles træk, herunder samme ulovlige praksis og tilsidesættelse af den samme interesse, og som begås samtidigt af den samme erhvervsdrivende i mindst tre medlemsstater
- 4) »udbredt overtrædelse med EU-dimension«: en udbredt overtrædelse, der har skadet, skader eller må antages at kunne skade forbrugernes kollektive interesser i mindst to tredjedele af medlemsstaterne, der tilsammen tegner sig for mindst to tredjedele af Unionens befolkning
- 5) »overtrædelser omfattet af denne forordning«: overtrædelser inden for Unionen, udbredte overtrædelser og udbredte overtrædelser med EU-dimension
- 6) »kompetent myndighed«: enhver offentlig myndighed, der er oprettet enten på nationalt, regionalt eller lokalt plan, og som en medlemsstat har udpeget som ansvarlig for at håndhæve EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser
- 7) »centralt forbindelseskantor«: den offentlige myndighed, som er udpeget af en medlemsstat til at være ansvarlig for at koordinere anvendelsen af denne forordning i den pågældende medlemsstat
- 8) »udpeget organ«: et organ, der har legitim interesse i, at overtrædelser af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, bringes til ophør eller forbydes, og som er udpeget af en medlemsstat og instrueret af en kompetent myndighed med henblik på indsamling af de nødvendige oplysninger og på at træffe de nødvendige håndhævelsesforanstaltninger, som dette organ råder over i henhold til national ret med henblik på at bringe overtrædelserne til ophør eller forbyde dem, og som handler på vegne af denne kompetente myndighed
- 9) »bistandssøgende myndighed«: den kompetente myndighed, som fremsætter en anmodning om gensidig bistand
- 10) »bistandssøgt myndighed«: den kompetente myndighed, som modtager en anmodning om gensidig bistand
- 11) »erhvervsdrivende«: enhver fysisk person eller enhver juridisk person, uanset om der er tale om privat eller offentligt ejerskab, der handler, herunder via en anden person, der optræder i dennes navn eller på dennes vegne, som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession

- 12) »forbruger«: enhver fysisk person, der ikke handler som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession
- 13) »forbrugerklage«: en erklæring støttet på rimeligt bevismateriale om, at en erhvervsdrivende har gjort, gør sig eller sandsynligvis vil gøre sig skyldig i en overtrædelse af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser
- 14) »skade på forbrugernes kollektive interesser«: faktisk eller potentiel skade på interesserne hos en række forbrugere, der er berørt af overtrædelser inden for Unionen, udbredte overtrædelser eller udbredte overtrædelser med EU-dimension
- 15) »onlinegrænseflade«: enhver form for software, herunder et websted, dele af et websted eller en applikation, der drives af eller på vegne af en erhvervsdrivende, og som giver forbrugere adgang til den erhvervsdrivendes varer eller tjenesteydelser
- 16) »kontrolaktioner«: samordnede undersøgelser af forbrugermarkeder gennem samtidige koordinerede kontroltiltag for at kontrollere overholdelse af eller påvise overtrædelser af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser.

Artikel 4

Meddelelse af forældelsesfrister

Hvert centralt forbindelseskantor meddeler Kommissionen de forældelsesfrister, der finder anvendelse i dets egen medlemsstat, og som gælder for de i artikel 9, stk. 4, omhandlede håndhævelsesforanstaltninger. Kommissionen sammenfatter de meddelte forældelsesfrister og stiller sammenfatningen til rådighed for de kompetente myndigheder.

KAPITEL II

KOMPETENTE MYNDIGHEDER OG DERES BEFØJELSER

Artikel 5

Kompetente myndigheder og centrale forbindelseskontorer

1. Hver medlemsstat udpeger en eller flere kompetente myndigheder og det centrale forbindelseskantor, som har ansvar for anvendelse af denne forordning.
2. De kompetente myndigheder opfylder deres forpligtelser i henhold til denne forordning som om de handler på vegne af forbrugerne i deres egen medlemsstat og på eget initiativ.
3. I hver medlemsstat er det centrale forbindelseskantor ansvarligt for koordinering af de undersøgelses- og håndhævelsesaktiviteter, der iværksættes af de kompetente myndigheder, andre offentlige myndigheder, jf. artikel 6, og, hvis det er relevant, udpegede organer, vedrørende overtrædelser, der er omfattet af denne forordning.
4. Medlemsstaterne sikrer, at kompetente myndigheder og centrale forbindelseskontorer har de nødvendige ressourcer til anvendelsen af denne forordning, herunder tilstrækkelige budgetmæssige og andre ressourcer, ekspertise, procedurer og andre ordninger.
5. Hvis der er mere end én kompetent myndighed på en medlemsstats område, sørger medlemsstaten for, at disse kompetente myndigheders respektive opgaver er klart fastlagt, og at de samarbejder tæt med henblik på at udføre disse opgaver effektivt.

Artikel 6

Samarbejde med henblik på anvendelsen af denne forordning i medlemsstaterne

1. Hver medlemsstat sikrer med henblik på korrekt anvendelse af denne forordning, at dens kompetente myndigheder, andre offentlige myndigheder og, hvis det er relevant, udpegede organer samarbejder effektivt med hinanden.
2. Andre offentlige myndigheder, jf. stk. 1, træffer efter anmodning fra en kompetent myndighed alle nødvendige foranstaltninger, som de har adgang til i henhold til national ret, med henblik på at bringe overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, til ophør eller forbyde dem.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de andre offentlige myndigheder, jf. stk. 1, har de nødvendige midler og beføjelser til effektivt at kunne samarbejde med de kompetente myndigheder i forbindelse med anvendelsen af denne forordning. Disse andre offentlige myndigheder underretter regelmæssigt de kompetente myndigheder om foranstaltninger, der er truffet som led i anvendelsen af denne forordning.

*Artikel 7***Udpegede organers rolle**

1. En kompetent myndighed («instruerende myndighed») kan, hvor det er relevant og i overensstemmelse med dets nationale ret, give instruks til et udpeget organ om at indsamle de nødvendige oplysninger om en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, eller om at træffe de nødvendige håndhævelsesforanstaltninger, det har adgang til i henhold til national ret, med henblik på at bringe overtrædelsen til ophør eller forbyde den. Den instruerende myndighed giver kun instruks til et udpeget organ, hvis både den bistandssøgende og den bistandssøgte myndighed eller alle de berørte kompetente myndigheder efter høring af den bistandssøgende myndighed eller de andre kompetente myndigheder, der er berørt af overtrædelsen omfattet af denne forordning, er enige om, at det udpegede organ sandsynligvis vil indhente de nødvendige oplysninger eller sandsynligvis vil bringe overtrædelsen til ophør eller forbyde den på en mindst lige så effektiv måde, som den instruerende myndighed ville have gjort.

2. Hvis den bistandssøgende myndighed eller de andre berørte kompetente myndigheder, der er berørt af en overtrædelse omfattet af denne forordning, har den holdning, at betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, underretter de uden ugrundet ophold skriftligt den instruerende myndighed, idet de begrunder denne holdning. Deler den instruerende myndighed ikke denne holdning, kan den henvise spørgsmålet til Kommissionen, der uden ugrundet ophold afgiver udtalelse om spørgsmålet.

3. Den instruerende myndighed er fortsat forpligtet til at indsamle de nødvendige oplysninger eller til at træffe de nødvendige håndhævelsesforanstaltninger, hvis:

- a) det udpegede organ ikke indhenter de nødvendige oplysninger eller ikke uden ugrundet ophold bringer overtrædelsen, der er omfattet af denne forordning, til ophør eller forbyde den, eller
- b) de kompetente myndigheder, der er berørt af en overtrædelse omfattet af denne forordning, ikke er enige om, at det udpegede organ kan gives instruks i henhold til stk. 1.

4. Den instruerende myndighed træffer alle nødvendige foranstaltninger for at hindre udbredelse af oplysninger, der er omfattet af reglerne om fortrolighed, og om tavshedspligt og forretningshemmeligheder, jf. artikel 33.

*Artikel 8***Oplysninger og lister**

1. Hver medlemsstat meddeler uden ugrundet ophold Kommissionen følgende oplysninger og enhver ændring heraf:

- a) navnene på og kontaktoplysningerne for de kompetente myndigheder, det centrale forbindelseskantor, de udpegede organer og de enheder, der udsender eksterne varslinger, i henhold til artikel 27, stk. 1, og
- b) oplysninger om de kompetente myndigheders organisation, beføjelser og ansvar.

2. Kommissionen fører og opdaterer på sit websted en offentligt tilgængelig liste over kompetente myndigheder, centrale forbindelseskontorer, udpegede organer og enheder, der udsender eksterne varslinger i henhold til artikel 27, stk. 1 eller 2.

*Artikel 9***De kompetente myndigheders minimumsbeføjelser**

1. Hver kompetent myndighed skal have de minimumsundersøgelles- og håndhævelsesbeføjelser, der er fastsat i denne artikels stk. 3, 4, 6 og 7, og som er nødvendige for anvendelsen af denne forordning, og skal udøve disse beføjelser i overensstemmelse med artikel 10.

2. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne beslutte ikke at tillægge alle beføjelser til hver enkelt kompetent myndighed, forudsat at enhver af disse beføjelser kan udøves effektivt og i nødvendigt omfang af mindst én kompetent myndighed i forbindelse med enhver overtrædelse, der er omfattet af denne forordning i overensstemmelse med artikel 10.

3. Kompetente myndigheder skal mindst have følgende undersøgelsesbeføjelser:

- a) beføjelsen til at få adgang til alle relevante dokumenter, data og oplysninger vedrørende en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, uanset form eller format og uanset deres lagringsmedium eller det sted, hvor de er lagret

- b) beføjelsen til at kræve, at alle offentlige myndigheder, organer eller agenturer i deres medlemsstat eller enhver fysisk eller juridisk person tilvejebringer alle relevante oplysninger, data og dokumenter, uanset form eller format og uanset deres lagringsmedium eller det sted, hvor de er lagret, med henblik på at fastslå, om en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, har fundet eller finder sted, og med henblik på at fastlægge detaljerne i forbindelse med en sådan overtrædelse, herunder sporing af finansielle strømme og datastrømme, forvisse sig om identiteten af personer, der er involveret i finansielle strømme og datastrømme, og forvisse sig om bankkontooplysninger og ejerskab til websteder
- c) beføjelsen til at gennemføre nødvendige kontrolbesøg på stedet, herunder beføjelsen til at få adgang til alle lokaliteter, arealer og transportmidler, som den erhvervsdrivende, der er berørt af kontrolbesøget, anvender som led i sit erhverv, sin forretning, sit håndværk eller sin profession, eller anmode andre offentlige myndigheder om at gøre dette, for at undersøge, beslaglægge eller tage eller få kopier af oplysninger, data eller dokumenter, uanset deres lagringsmedium, beføjelsen til at beslaglægge alle oplysninger, data eller dokumenter i et nødvendigt tidsrum og i det omfang det er nødvendigt for kontrolbesøget, beføjelsen til at anmode enhver repræsentant for eller ethvert medlem af personalet hos den erhvervsdrivende, der er berørt af kontrolbesøget, om at afgive forklaring om faktiske forhold, oplysninger, data eller dokumenter vedrørende genstanden for kontrolbesøget og at registrere svarene
- d) beføjelsen til at købe varer eller tjenesteydelser som testkøb, om nødvendigt under skjult identitet, med henblik på at opdage overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, og at indhente bevismateriale, herunder beføjelse til at besigtige, observere, undersøge, demontere eller teste varer eller tjenesteydelser.

4. Kompetente myndigheder skal mindst have følgende håndhævelsesbeføjelser:

- a) beføjelsen til at vedtage foreløbige foranstaltninger med henblik på at undgå risikoen for alvorlig skade på forbrugernes kollektive interesser
- b) beføjelsen til at søge at opnå eller at acceptere tilsagn fra den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen, der er omfattet af denne forordning, om at bringe overtrædelsen til ophør
- c) beføjelsen til på den erhvervsdrivendes initiativ at modtage yderligere tilsagn om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser til gavn for forbrugere, der er berørt af den påståede overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, eller, hvis det er relevant, at søge at opnå tilsagn fra den erhvervsdrivende om at tilbyde passende afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser til de forbrugere, der er berørt af denne overtrædelse
- d) beføjelsen til, hvor det er relevant, ved brug af passende midler at oplyse forbrugere, der hævder, at de har lidt skade som følge af en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, om, hvordan der kan søges erstatning i henhold til national ret
- e) beføjelsen til skriftligt at kræve, at en erhvervsdrivende bringer overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, til ophør
- f) beføjelsen til at bringe overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, til ophør eller forbyde dem
- g) hvis der ikke findes andre effektive midler til at bringe overtrædelsen, der er omfattet af denne forordning, til ophør eller forbyde den, og med henblik på at undgå risiko for alvorlig skade på forbrugernes kollektive interesser:
 - i) beføjelsen til at fjerne indhold eller begrænse adgang til en onlinegrænseflade eller kræve, at der tydeligt vises en advarsel til forbrugere, når de får adgang til en onlinegrænseflade
 - ii) beføjelsen til at kræve, at en udbyder af hostingtjenester fjerner, umuliggør eller begrænser adgang til en onlinegrænseflade, eller
 - iii) beføjelsen til, hvor det er relevant, at kræve, at domæneregistre eller -registratorer sletter et fuldt kvalificeret domænenavn, og at tillade, at den berørte kompetente myndighed registrerer det

herunder ved at anmode en tredjepart eller en anden offentlig myndighed om at gennemføre sådanne foranstaltninger.

- h) beføjelsen til at pålægge sanktioner, såsom bøder eller tvangsbøder, for overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, og for manglende efterlevelse af enhver afgørelse, kendelse, foreløbig foranstaltning, tilsagn fra en erhvervsdrivende eller anden foranstaltning, som er vedtaget i medfør af denne forordning.

Sanktioner omhandlet i litra h) skal være effektive og forholdsmæssige og have afskrækkende virkning i overensstemmelse med kravene i EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser. Der skal, alt efter hvad der er relevant, navnlig tages behørigt hensyn til karakteren, alvoren og varigheden af den pågældende overtrædelse.

5. Beføjelsen til at pålægge sanktioner, såsom bøder eller tvangsbøder, for overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, finder anvendelse på enhver overtrædelse af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, hvis den relevante EU-retsakt, der er opført på listen i bilaget, indeholder bestemmelser om sanktioner. Dette berører ikke de nationale myndigheders beføjelse til i henhold til national ret at pålægge sanktioner, såsom administrative eller andre bøder, eller tvangsbøder, i tilfælde hvor de EU-retsakter, der er opført på listen i bilaget, ikke indeholder bestemmelser om sanktioner.

6. Kompetente myndigheder skal have beføjelse til at indlede undersøgelser eller procedurer på eget initiativ med henblik på at bringe overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, til ophør eller forbyde dem.

7. Kompetente myndigheder kan offentliggøre enhver endelig afgørelse, en erhvervsdrivendes tilsagn eller kendelser, der er vedtaget i henhold til denne forordning, herunder offentliggørelse af navnet på den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning.

8. Kompetente myndigheder kan, hvis det er relevant, høre forbrugerorganisationer, erhvervssammenslutninger, udpegede organer eller andre berørte personer om effektiviteten af de foreslåede tilsagn i forhold til at bringe overtrædelsen, der er omfattet af denne forordning, til ophør.

Artikel 10

Udøvelse af minimumsbeføjelser

1. De beføjelser, der er fastsat i artikel 9, udøves enten:

- a) direkte af de kompetente myndigheder under deres egen myndighed
- b) hvor det er relevant med bistand fra andre kompetente myndigheder eller andre offentlige myndigheder
- c) ved at give instruks til udpegede organer, hvis det er relevant, eller
- d) ved indbringelse for en domstol, der er kompetent til at træffe den nødvendige afgørelse, herunder, hvor det er relevant, ved appel, såfremt der ikke gives medhold i begæringen om at træffe den nødvendige afgørelse.

2. Gennemførelsen og udøvelsen af de beføjelser, der er fastsat i artikel 9, ved anvendelsen af denne forordning skal være forholdsmæssig og i overensstemmelse med EU-retten og national ret, herunder med gældende retssikkerhedsgarantier og principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Undersøgelser- og håndhævelsesforanstaltninger, der vedtages ved anvendelsen af denne forordning, skal være egnede i forhold til karakteren og den samlede faktiske eller potentielle skade af overtrædelsen af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser.

KAPITEL III

MEKANISME FOR GENSIDIG BISTAND

Artikel 11

Anmodninger om oplysninger

1. En bistandssøgt myndighed giver efter anmodning fra en bistandssøgende myndighed uden ugrundet ophold og, medmindre andet aftales, under alle omstændigheder inden for 30 dage den bistandssøgende myndighed alle relevante oplysninger, som er nødvendige for at afgøre, om en overtrædelse inden for Unionen har fundet eller finder sted, og for at bringe en sådan overtrædelse til ophør.

2. Den bistandssøgte myndighed foretager passende og nødvendige undersøgelser eller træffer enhver anden nødvendig eller passende foranstaltning med henblik på at indsamle de oplysninger, der anmodes om. Disse undersøgelser foretages om nødvendigt med bistand fra andre offentlige myndigheder eller udpegede organer.

3. Efter anmodning fra den bistandssøgende myndighed kan den bistandssøgte myndighed tillade, at embedsmænd fra den bistandssøgende myndighed ledsager embedsmændene fra den bistandssøgte myndighed under deres undersøgelser.

Artikel 12

Anmodninger om håndhævelsesforanstaltninger

1. En bistandssøgt myndighed træffer efter anmodning fra en bistandssøgende myndighed alle nødvendige og forholdsmæssige håndhævelsesforanstaltninger for at bringe en overtrædelse inden for Unionen til ophør eller forbyde den ved at udøve de beføjelser, der er fastsat i artikel 9, og eventuelle yderligere beføjelser, som den er tillagt i henhold til national ret. Den bistandssøgte myndighed fastlægger, hvilke passende håndhævelsesforanstaltninger der er nødvendige for at bringe overtrædelsen inden for Unionen til ophør eller forbyde den, og træffer dem uden ugrundet ophold og ikke senere end seks måneder efter at have modtaget anmodningen, medmindre den bistandssøgte myndighed anfører særlige grunde for at forlænge denne periode. Når det er relevant, pålægger den bistandssøgte myndighed den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelsen inden for Unionen, sanktioner, såsom bøder eller tvangsbøder. Den bistandssøgte myndighed kan på den erhvervsdrivendes initiativ modtage yderligere tilsagn om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser fra denne til gavn for forbrugere, der er berørt af den påståede overtrædelse inden for Unionen, eller, hvis det er relevant, kan søge at opnå tilsagn fra den erhvervsdrivende, der tilbyder passende afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser til de forbrugere, der er berørt af denne overtrædelse.

2. Den bistandssøgte myndighed orienterer regelmæssigt den bistandssøgende myndighed om de skridt og foranstaltninger, der er taget og truffet, og om de skridt og foranstaltninger, som den agter at tage og træffe. Den bistandssøgte myndighed benytter den i artikel 35 omhandlede elektroniske database til uden ugrundet ophold at underrette den bistandssøgende myndighed, de kompetente myndigheder i andre medlemsstater og Kommissionen om de trufne foranstaltninger og disse foranstaltningers virkning på overtrædelsen inden for Unionen, herunder følgende:

- a) om der er blevet pålagt foreløbige foranstaltninger
- b) om overtrædelsen er ophørt
- c) hvilke foranstaltninger der er blevet vedtaget, og om disse foranstaltninger er blevet gennemført
- d) i hvilket omfang forbrugere, der er berørt af den påståede overtrædelse, er blevet tilbudt tilsagn om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser.

Artikel 13

Procedure for anmodninger om gensidig bistand

1. Den bistandssøgende myndighed giver, når den fremsætter en anmodning om gensidig bistand, alle oplysninger, der er nødvendige for at sætte den bistandssøgte myndighed i stand til at imødekomme anmodningen, herunder eventuelt nødvendigt bevismateriale, der kun kan tilvejebringes i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat.

2. Den bistandssøgende myndighed sender sådanne anmodninger om gensidig bistand til det centrale forbindelseskontor i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat og til det centrale forbindelseskontor i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat til orientering. Det centrale forbindelseskontor i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat videre-sender uden ugrundet ophold anmodningen til den relevante kompetente myndighed.

3. Anmodninger om gensidig bistand og alle meddelelser i forbindelse hermed fremsættes skriftligt ved hjælp af standardformularer og fremsendes elektronisk via den elektroniske database, der er i artikel 35.

4. De berørte kompetente myndigheder aftaler, hvilke sprog der skal anvendes ved anmodninger om gensidig bistand og i alle meddelelser i forbindelse hermed.

5. Såfremt der ikke kan opnås enighed om sprog, sendes anmodningerne om gensidig bistand på det officielle sprog eller på et af de officielle sprog i den bistandssøgende myndigheds medlemsstat og svarene på det officielle sprog eller på et af de officielle sprog i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat. I så fald er hver kompetent myndighed ansvarlig for de nødvendige oversættelser af de anmodninger, svar og andre dokumenter, som den modtager fra en anden kompetent myndighed.

6. Den bistandssøgte myndighed svarer både den bistandssøgende myndighed og de centrale forbindelseskontorer i den bistandssøgende myndigheds og bistandssøgte myndigheds medlemsstater direkte.

Artikel 14

Afvisning af at imødekomme en anmodning om gensidig bistand

1. En bistandssøgt myndighed kan afvise at imødekomme en anmodning om oplysninger i henhold til artikel 11 i en eller flere af følgende situationer:

- a) Det står klart efter høring af den bistandssøgende myndighed, at den bistandssøgende myndighed ikke har behov for de pågældende oplysninger for at fastslå, om en overtrædelse inden for Unionen har fundet eller finder sted, eller for at fastslå, om det med rimelighed må formodes, at en sådan overtrædelse kan finde sted.
- b) Den bistandssøgende myndighed er ikke enig i, at oplysningerne er underlagt reglerne om fortrolighed, tavshedspligt og forretningshemmeligheder fastlagt i artikel 33.
- c) Der er allerede indledt strafferetlige undersøgelser eller anlagt retssag vedrørende den samme erhvervsdrivende for den samme overtrædelse inden for Unionen ved de judicielle myndigheder i den bistandssøgte myndigheds eller den bistandssøgende myndigheds medlemsstat.

2. En bistandssøgt myndighed kan afvise at efterkomme en anmodning om håndhævelsesforanstaltninger i henhold til artikel 12 efter høring af den bistandssøgende myndighed i en eller flere af følgende situationer:

- a) Der er allerede indledt strafferetlige undersøgelser eller anlagt retssag eller afsagt en dom, indgået et retsforlig eller afsagt en retskendelse for den samme overtrædelse inden for Unionen og vedrørende den samme erhvervsdrivende ved de judicielle myndigheder i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat.
- b) Udøvelsen af de nødvendige håndhævelsesbeføjelser er allerede indledt, eller der er allerede vedtaget en administrativ afgørelse for den samme overtrædelse inden for Unionen og vedrørende den samme erhvervsdrivende i den bistandssøgte myndigheds medlemsstat, med henblik på at overtrædelsen inden for Unionen hurtigt og effektivt bringes til ophør eller forbydes.
- c) Den bistandssøgte myndighed konkluderer efter en fyldestgørende undersøgelse, at der ikke har fundet nogen overtrædelse inden for Unionen sted.
- d) Den bistandssøgte myndighed konkluderer, at den bistandssøgende myndighed ikke givet de nødvendige oplysninger i overensstemmelse med artikel 13, stk. 1.
- e) Den bistandssøgte myndighed har accepteret tilsagn, som den erhvervsdrivende har foreslået, for at bringe overtrædelsen inden for Unionen til ophør inden for en bestemt frist, og denne frist er endnu ikke udløbet.

Den bistandssøgte myndighed skal dog efterkomme anmodningen om håndhævelsesforanstaltninger i henhold til artikel 12, hvis den erhvervsdrivende undlader at opfylde de i første afsnit, litra e), omhandlede accepterede tilsagn.

3. Den bistandssøgte myndighed underretter den bistandssøgende myndighed og Kommissionen om enhver afvisning af en anmodning om gensidig bistand og giver samtidigt en begrundelse for afvisningen.

4. I tilfælde af uenighed mellem den bistandssøgende myndighed og den bistandssøgte myndighed kan enten den bistandssøgende myndighed eller den bistandssøgte myndighed henvise sagen til Kommissionen, der uden ugrundet ophold afgiver en udtalelse om spørgsmålet. Hvis sagen ikke er blevet henvist til Kommissionen, kan Kommissionen desuagtet afgive en udtalelse på eget initiativ. Kommissionen kan med henblik på at afgive denne udtalelse anmode om relevante oplysninger og dokumenter, der er udvekslet mellem den bistandssøgende myndighed og den bistandssøgte myndighed.

5. Kommissionen overvåger funktionen af mekanismen for gensidig bistand, og de kompetente myndigheders overholdelse af procedurerne og fristerne for behandling af anmodninger om gensidig bistand. Kommissionen skal have adgang til anmodningerne om gensidig bistand og til oplysninger og dokumenter, der er udvekslet mellem de bistandssøgende og bistandssøgte myndigheder.

6. Kommissionen kan, hvor det er relevant, udsende vejledning og yde rådgivning til medlemsstaterne for at sikre en effektivt fungerende mekanisme for gensidig bistand.

KAPITEL IV

KOORDINEREDE UNDERSØGELSE- OG HÅNDHÆVELSEMEKANISMER FOR UDBREDTE OVERTRÆDELSER OG UDBREDTE OVERTRÆDELSER MED EU-DIMENSION

Artikel 15

Procedure for afgørelser blandt medlemsstater

I sager, der er omfattet af dette kapitel, handler de berørte kompetente myndigheder ved konsensus.

Artikel 16

Generelle principper for samarbejde

1. Når der er begrundet mistanke om, at en udbredt overtrædelse eller en udbredt overtrædelse med EU-dimension finder sted, skal kompetente myndigheder, der er berørt af denne overtrædelse, og Kommissionen uden ugrundet ophold underrette hinanden og de centrale forbindelseskontorer, der er berørt af denne overtrædelse, ved at udsende varslinger i henhold til artikel 26.

2. De kompetente myndigheder, der er berørt af den udbredte overtrædelse eller af den udbredte overtrædelse med EU-dimension, koordinerer de undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger, som de træffer for at håndtere disse overtrædelser. De udveksler al nødvendigt bevismateriale og oplysninger og yder hinanden og Kommissionen al nødvendig bistand uden ugrundet ophold.
3. De kompetente myndigheder, der er berørt af den udbredte overtrædelse eller af den udbredte overtrædelse med EU-dimension, sikrer, at alt nødvendigt bevismateriale og oplysninger indsamles, og at der træffes alle nødvendige håndhævelsesforanstaltninger for at bringe denne overtrædelse til ophør eller forbyde den.
4. Med forbehold af stk. 2 berører denne forordning ikke nationale undersøgelser og håndhævelsesaktiviteter, der gennemføres af kompetente myndigheder, vedrørende den samme overtrædelse begået af den samme erhvervsdrivende.
5. Når det er relevant, kan de kompetente myndigheder opfordre tjenestemænd i Kommissionen og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen, til at deltage i koordinerede undersøgelser, håndhævelsestigtag og andre foranstaltninger, der er omfattet af dette kapitel.

Artikel 17

Iværksættelse af koordinerede tiltag og udpegelse af koordinator

1. Er der en begrundet mistanke om en udbredt overtrædelse iværksætter de kompetente myndigheder, der er berørt af denne overtrædelse, et koordineret tiltag, der er baseret på en aftale mellem dem. Iværksættelsen af det koordinerede tiltag meddeles uden ugrundet ophold de centrale forbindelseskontorer, der er berørt af denne overtrædelse, og Kommissionen.
2. De kompetente myndigheder, der er berørt af den formodede udbredte overtrædelse, udpeger en kompetent myndighed, der er berørt af den formodede udbredte overtrædelse, til koordinator. Hvis disse kompetente myndigheder ikke kan opnå enighed om denne udpegning, påtager Kommissionen sig rollen som koordinator.
3. Hvis Kommissionen har begrundet mistanke om en udbredt overtrædelse med EU-dimension, underretter den uden ugrundet ophold de kompetente myndigheder og de centrale forbindelseskontorer, der er berørt af denne påståede overtrædelse, i henhold til artikel 26. Kommissionen angiver i underretningen begrundelsen for et eventuelt koordineret tiltag. De kompetente myndigheder, der er berørt af den påståede udbredte overtrædelse med EU-dimension, foretager på grundlag af foreliggende oplysninger eller oplysninger, der er lettilgængelige for dem, passende undersøgelser. De kompetente myndigheder, der er berørt af den påståede udbredte overtrædelse med EU-dimension, underretter i henhold til artikel 26 de andre kompetente myndigheder, de centrale forbindelseskontorer, der er berørt af denne overtrædelse, og Kommissionen om resultaterne af disse undersøgelser inden for en måned efter datoen for Kommissionens underretning. Hvis disse undersøgelser viser, at en udbredt overtrædelse med EU-dimension muligvis finder sted, påbygger de kompetente myndigheder, der er berørt af denne overtrædelse, det koordinerede tiltag og træffer de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 19 samt, hvor det er relevant, de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 20 og 21.
4. De koordinerede tiltag, der er omhandlet i stk. 3, koordineres af Kommissionen.
5. En kompetent myndighed tilslutter sig det koordinerede tiltag, hvis det under dette koordinerede tiltag viser sig, at den kompetente myndighed er berørt af den udbredte overtrædelse eller af den udbredte overtrædelse med EU-dimension.

Artikel 18

Grunde til afvisning af at deltage i et koordineret tiltag

1. En kompetent myndighed kan afvise at deltage i et koordineret tiltag af enhver af følgende grunde:
 - a) Der er allerede indledt en strafferetlig undersøgelse eller anlagt retssag, der er afsagt en dom eller indgået et retsforlig vedrørende den samme erhvervsdrivende for den samme overtrædelse i den pågældende kompetente myndigheds medlemsstat.
 - b) Udøvelsen af de nødvendige håndhævelsesbeføjelser er allerede indledt inden udsendelsen af en af artikel 17, stk. 3, omhandlet varslings, eller der er vedtaget en administrativ afgørelse vedrørende den samme erhvervsdrivende for den samme overtrædelse i den pågældende kompetente myndigheds medlemsstat for hurtigt og effektivt at bringe den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension til ophør eller forbyde den.
 - c) Efter en passende undersøgelse står det klart, at den faktiske eller potentielle virkning af den påståede udbredte overtrædelse eller udbredte overtrædelse med EU-dimension i den pågældende kompetente myndigheds medlemsstat er ubetydelig, og at der derfor ikke er behov for, at denne kompetente myndighed vedtager håndhævelsesforanstaltninger.
 - d) Den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension har ikke fundet sted i den pågældende kompetente myndigheds medlemsstat, og der er derfor ikke behov for, at denne kompetente myndighed vedtager håndhævelsesforanstaltninger.

- e) Den kompetente myndighed har accepteret tilsagn, der er foreslået af den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller udbredte overtrædelse med EU-dimension, om at bringe denne overtrædelse til ophør i den pågældende kompetente myndigheds medlemsstat, og disse tilsagn er blevet opfyldt, og der er derfor ikke behov for, at denne kompetente myndighed vedtager håndhævelsesforanstaltninger.

2. Afviser en kompetent myndighed at deltage i det koordinerede tiltag, underretter den uden ugrundet ophold Kommissionen og de andre kompetente myndigheder og centrale forbindelseskontorer, der er berørt af den udbredte overtrædelse eller udbredte overtrædelse med EU-dimension, om sin beslutning, angiver begrundelsen for beslutningen og fremlægger enhver nødvendig dokumentation.

Artikel 19

Undersøgellesforanstaltninger i forbindelse med koordinerede tiltag

1. De kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, sikrer, at undersøgelser og kontrolbesøg gennemføres på en effektiv, virkningsfuld og koordineret måde. De skal tilstræbe at gennemføre undersøgelser og kontrolbesøg samtidigt og, i det omfang de nationale procedureregler tillader det, at anvende foreløbige foranstaltninger.

2. Mekanismen for gensidig bistand i medfør af kapitel III kan anvendes, hvis det er nødvendigt, navnlig med henblik på at indsamle nødvendigt bevismateriale og andre oplysninger fra andre medlemsstater end de medlemsstater, der er berørt af det koordinerede tiltag, eller for at sikre, at den pågældende erhvervsdrivende ikke omgår håndhævelsesforanstaltninger.

3. Når det er relevant, fremlægger de kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, resultatet af undersøgelsen og vurderingen af den udbredte overtrædelse eller, hvor det er relevant, den udbredte overtrædelse med EU-dimension i en fælles holdning, som de indbyrdes er nået til enighed om.

4. Medmindre andet er aftalt mellem de kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, meddeler koordinatoren den fælles holdning til den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension. Den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension, skal have mulighed for at blive hørt om de spørgsmål, der indgår i den fælles holdning.

5. Når det er relevant, og uden at det berører artikel 15 eller reglerne om tavshedspligt og forretningshemmeligheder fastlagt i artikel 33, beslutter de kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, at offentliggøre den fælles holdning eller dele heraf på deres websteder, og de kan høre forbrugerorganisationer, erhvervssammenslutninger og andre berørte parter. Kommissionen offentliggør den fælles holdning eller dele heraf på sit websted efter aftale med de berørte kompetente myndigheder.

Artikel 20

Tilsagn i forbindelse med koordinerede tiltag

1. På grundlag af en fælles holdning, der vedtages i henhold til artikel 19, stk. 3, kan de kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, opfordre den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension, til inden for en bestemt frist at give tilsagn om at ophøre med denne overtrædelse. Den erhvervsdrivende kan også på eget initiativ foreslå tilsagn om at ophøre med denne overtrædelse eller tilbyde tilsagn om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser til forbrugere, der er berørt af denne overtrædelse.

2. Når det er relevant, og uden at det berører reglerne om fortrolighed og om tavshedspligt og forretningshemmeligheder fastlagt i artikel 33, kan de kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, offentliggøre de tilsagn, som den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension, har foreslået, på deres websteder, eller Kommissionen kan, hvis det er relevant, offentliggøre de tilsagn, som den erhvervsdrivende har foreslået, på sit websted, hvis de berørte kompetente myndigheder anmoder herom. De kompetente myndigheder og Kommissionen kan høre forbrugerorganisationer, erhvervssammenslutninger og andre berørte parter.

3. De kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, vurderer de foreslåede tilsagn og meddeler den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension, resultatet af vurderingen og, hvor det er relevant, hvis den erhvervsdrivende har tilbudt at give tilsagn om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser, underretter de forbrugere, der hævder, at de har lidt skade som følge af overtrædelsen. Hvis tilsagnene er forholdsmæssige og tilstrækkelige til at bringe den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension til ophør, accepterer de kompetente myndigheder disse tilsagn og fastsætter en frist for opfyldelse af tilsagnene.

4. De berørte kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, overvåger opfyldelsen af tilsagnene. De sikrer navnlig, at den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension, regelmæssigt aflægger rapport til koordinatoren om, hvilke fremskridt der gøres med opfyldelsen af tilsagnene. De kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, kan, hvor det er relevant, høre forbrugerorganisationer og eksperter for at kontrollere, om de skridt, som den erhvervsdrivende har taget, overholder tilsagnene.

Artikel 21

Håndhævelsesforanstaltninger i forbindelse med koordinerede tiltag

1. De kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, træffer over for den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension, inden for deres jurisdiktion alle de håndhævelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at bringe denne overtrædelse til ophør eller forbyde den.

Når det er relevant, pålægger de den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension, sanktioner, såsom bøder eller tvangsbøder. De kompetente myndigheder kan på den erhvervsdrivendes initiativ modtage yderligere tilsagn om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser til gavn for de forbrugere, der er berørt af den påståede udbredte overtrædelse eller overtrædelse med EU-dimension, eller kan, hvis det er relevant, søge at opnå tilsagn fra den erhvervsdrivende, der tilbyder passende afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser til de forbrugere, der er berørt af overtrædelser.

Håndhævelsesforanstaltninger er navnlig relevante, hvis:

- a) et øjeblikkeligt håndhævestiltag er nødvendigt for hurtigt og effektivt at bringe overtrædelser til ophør eller forbyde den
- b) det er usandsynligt, at overtrædelser vil ophøre som følge af de tilsagn, som den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelser, har foreslået
- c) den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelser, ikke har foreslået tilsagn inden udløbet af en frist, som er fastsat af de berørte kompetente myndigheder
- d) de tilsagn, som den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelser, foreslog, er utilstrækkelige til at sikre, at overtrædelser ophører, eller, hvis det er relevant, til at give de forbrugere, der har lidt skade på grund af overtrædelser, afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser, eller
- e) den erhvervsdrivende, der er ansvarlig for overtrædelser, har undladt at opfylde tilsagnene om at ophøre med overtrædelser eller, hvis det er relevant, om afhjælpning eller andre misligholdelsesbeføjelser over de forbrugere, der har lidt skade på grund af overtrædelser, inden for den frist, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3.

2. Håndhævelsesforanstaltninger i medfør af stk. 1 skal træffes på en effektiv, virkningsfuld og koordineret måde for at bringe den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension til ophør eller forbyde den. De kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, tilstræber at træffe håndhævelsesforanstaltninger samtidigt i de medlemsstater, der er berørt af denne overtrædelse.

Artikel 22

Afslutning af de koordinerede tiltag

1. Det koordinerede tiltag afsluttes, hvis de kompetente myndigheder, der er berørt af det koordinerede tiltag, konkluderer, at den udbredte overtrædelse eller den udbredte overtrædelse med EU-dimension er ophørt eller er blevet forbudt i alle berørte medlemsstater, eller at der ikke har fundet en sådan overtrædelse sted.

2. Koordinatoren underretter uden ugrundet ophold Kommissionen og, hvor det er relevant, de kompetente myndigheder og de centrale forbindelseskontorer i de medlemsstater, der er berørt af det koordinerede tiltag, om afslutningen af det koordinerede tiltag.

Artikel 23

Koordinatorens rolle

1. Den koordinator, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 17 eller 29, skal navnlig:

- a) sikre, at alle de berørte kompetente myndigheder og Kommissionen orienteres behørigt og rettidigt om de fremskridt, der gøres med undersøgelsen eller håndhævestiltaget, alt efter hvad der er relevant, og orienteres om ethvert forventet næste skridt og de foranstaltninger, der skal vedtages

- b) koordinere og overvåge de undersøgelsesforanstaltninger, der træffes af de berørte kompetente myndigheder i overensstemmelse med denne forordning
 - c) koordinere forberedelsen og udvekslingen af alle nødvendige dokumenter mellem de berørte kompetente myndigheder og Kommissionen
 - d) holde kontakt med den erhvervsdrivende og andre parter, der er berørt af undersøgelses- eller håndhævelsesforanstaltningerne, alt efter hvad der er relevant, medmindre andet er aftalt mellem de berørte kompetente myndigheder og koordinatoren
 - e) hvor det er relevant, koordinere de berørte kompetente myndigheders vurdering, høringer og overvågning samt andre skridt, der er nødvendige for at behandle og opfylde de tilsagn, som de pågældende erhvervsdrivende har foreslået
 - f) hvor det er relevant, koordinere håndhævelsesforanstaltninger, der træffes af de berørte kompetente myndigheder
 - g) koordinere anmodninger om gensidig bistand, der er fremsat af de berørte kompetente myndigheder i medfør af kapitel III.
2. Koordinatoren er ikke ansvarlig for de berørte kompetente myndigheders handlinger eller undladelser, når de gør brug af de beføjelser, der er fastsat i artikel 9.
3. Hvis de koordinerede tiltag vedrører udbredte overtrædelser eller udbredte overtrædelser med EU-dimension af de EU-retsakter, som er omhandlet i artikel 2, stk. 10, opfordrer koordinatoren Den Europæiske Banktilsynsmyndighed til at fungere som observatør.

Artikel 24

Sprogordning

1. De sprog, der skal anvendes af de kompetente myndigheder i underretninger samt i alle andre meddelelser, der er omfattet af nærværende kapitel, og som er forbundet med de koordinerede tiltag og kontrolaktioner, aftales af de berørte kompetente myndigheder.
2. Hvis der ikke kan opnås enighed mellem de berørte kompetente myndigheder, sendes underretninger og andre meddelelser på det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, der har udsendt den pågældende underretning eller anden meddelelse. I så fald er hver berørt kompetent myndighed om nødvendigt ansvarlig for at oversætte underretninger, meddelelser og andre dokumenter, som den modtager fra andre kompetente myndigheder.

Artikel 25

Sprogordning for kommunikation med erhvervsdrivende

I forbindelse med de procedurer, der er fastsat i dette kapitel, har den erhvervsdrivende ret til at kommunikere på det officielle sprog eller et af de officielle sprog, der anvendes til officielle formål i den medlemsstat, hvor den erhvervsdrivende er etableret eller har bopæl.

KAPITEL V

AKTIVITETER PÅ EU-PLAN

Artikel 26

Varslinger

1. En kompetent myndighed underretter uden ugrundet ophold Kommissionen, andre kompetente myndigheder og centrale forbindelseskontorer om enhver begrundet mistanke om, at en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, og som kan berøre forbrugernes interesser i andre medlemsstater, finder sted på dens område.
2. Kommissionen underretter uden ugrundet ophold de berørte kompetente myndigheder og centrale forbindelseskontorer om enhver begrundet mistanke om, at en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, har fundet sted.
3. Når de underretter, dvs. udsender en varslings, i henhold til stk. 1 og 2, giver de kompetente myndigheder eller Kommissionen oplysninger om den formodede overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, og navnlig, og hvis de foreligger, følgende oplysninger:
 - a) en beskrivelse af den handling eller undladelse, der udgør overtrædelser
 - b) detaljer om den vare eller tjenesteydelse, der er berørt af overtrædelser
 - c) navnene på de medlemsstater, der er eller kan være berørt af overtrædelser

- d) identiteten af den eller de erhvervsdrivende, der er ansvarlig for eller mistænkes for at være ansvarlig for overtrædelsen
- e) retsgrundlaget for eventuelle tiltag med henvisning til national ret og tilsvarende bestemmelser i de EU-retsakter, der er opført i bilaget
- f) en beskrivelse af eventuelle retssager, håndhævelsesforanstaltninger eller andre foranstaltninger i forbindelse med overtrædelsen og deres datoer og varighed, samt status herfor
- g) identiteten af de kompetente myndigheder, der gennemfører retssager og træffer andre foranstaltninger.

4. Når de udsender en varslings, kan den kompetente myndighed bede de kompetente myndigheder og de relevante centrale forbindelseskontorer i andre medlemsstater og Kommissionen, eller Kommissionen kan bede kompetente myndigheder og de relevante centrale forbindelseskontorer i andre medlemsstater, om på grundlag af foreliggende oplysninger eller oplysninger, der er lettilgængelige for henholdsvis de relevante kompetente myndigheder eller Kommissionen, at undersøge, om der finder tilsvarende formodede overtrædelser sted på disse andre medlemsstaters område, eller om der allerede er truffet håndhævelsesforanstaltninger over for sådanne overtrædelser i disse medlemsstater. Disse kompetente myndigheder i andre medlemsstater og Kommissionen besvarer uden ugrundet ophold anmodningen.

Artikel 27

Eksterne varslinger

1. Hver medlemsstat tillægger, medmindre dette ikke ville være berettiget, udpegede organer, europæiske forbrugercentre, forbrugerorganisationer og -sammenslutninger samt, hvis det er relevant, erhvervssammenslutninger, der har den nødvendige ekspertise, beføjelse til at udsende en varslings til de kompetente myndigheder i de relevante medlemsstater og Kommissionen om formodede overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, og til at give oplysninger, der er tilgængelige for dem, jf. artikel 26, stk. 3 (»ekstern varslings«). Hver medlemsstat underretter uden ugrundet ophold Kommissionen om listen over disse enheder og om enhver ændring heraf.
2. Kommissionen tillægger, efter høring af medlemsstaterne, sammenslutninger, der repræsenterer forbrugerinteresser og, hvis det er relevant, erhvervsinteresser på EU-plan, beføjelse til at udsende eksterne varslinger.
3. De kompetente myndigheder er ikke forpligtet til at indlede en procedure eller træffe andre foranstaltninger som reaktion på en ekstern varslings. Enheder, der udsender eksterne varslinger, sikrer, at de meddelte oplysninger er korrekte, ajourførte og nøjagtige og retter uden ugrundet ophold oplysningerne i underretningen eller trækker dem tilbage, alt efter hvad der er relevant.

Artikel 28

Udveksling af andre oplysninger, som er relevante for opdagelse af overtrædelser

I det omfang det er nødvendigt for at nå denne forordnings mål, underretter de kompetente myndigheder via den elektroniske database, der er omhandlet i artikel 35, uden ugrundet ophold Kommissionen og de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater om enhver foranstaltning, som de har truffet for at håndtere en overtrædelse, der er omfattet af denne forordning, inden for deres jurisdiktion, hvis de har mistanke om, at den pågældende overtrædelse kan berøre forbrugernes interesser i andre medlemsstater.

Artikel 29

Kontrolaktioner

1. De kompetente myndigheder kan beslutte at foretage kontrolaktioner for at kontrollere overholdelsen af eller for at opdage overtrædelser af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser. Medmindre andet aftales af de involverede kompetente myndigheder, koordineres kontrolaktioner af Kommissionen.
2. Ved gennemførelsen af kontrolaktioner kan de involverede kompetente myndigheder gøre brug af undersøgelsesbeføjelserne i artikel 9, stk. 3, og eventuelle andre beføjelser, som de er tillagt i henhold til national ret.
3. De kompetente myndigheder kan opfordre udpegede organer, tjenestemænd i Kommissionen og andre ledsagende personer, der er bemyndiget af Kommissionen, til at deltage i kontrolaktioner.

Artikel 30

Koordinering af andre aktiviteter, der bidrager til undersøgelse og håndhævelse

1. I det omfang det er nødvendigt for at nå denne forordnings mål, underretter medlemsstaterne hinanden og Kommissionen om deres aktiviteter på følgende områder:

- a) uddannelsen af deres embedsmænd, som beskæftiger sig med denne forordnings anvendelse
 - b) indsamlingen, klassificeringen og udvekslingen af data om forbrugerklager
 - c) udviklingen af sektorspecifikke netværk af embedsmænd
 - d) udviklingen af informations- og kommunikationsredskaber og
 - e) udviklingen af standarder, metoder og retningslinjer vedrørende denne forordnings anvendelse, hvis det er relevant.
2. I det omfang det er nødvendigt for at nå denne forordnings mål, kan medlemsstaterne koordinere og i fællesskab tilrettelægge aktiviteter på de områder, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 31

Udveksling af embedsmænd mellem kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder kan deltage i ordninger for udveksling af embedsmænd fra andre medlemsstater for at forbedre samarbejdet. De kompetente myndigheder træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sætte embedsmænd fra andre medlemsstater i stand til at spille en effektiv rolle i den kompetente myndigheds aktiviteter. Med henblik herpå bemyndiges disse embedsmænd til at varetage de opgaver, som den kompetente værtsmyndighed overdrager dem, i overensstemmelse med dens medlemsstats retsregler.
2. Under udvekslingsophold har embedsmænd samme civil- og strafferetlige ansvar som den kompetente værtsmyndigheds embedsmænd. Embedsmændene fra andre medlemsstater skal overholde faglige standarder og den kompetente værtsmyndigheds relevante interne adfærdsregler. Disse adfærdsregler skal navnlig sikre beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, god forvaltningsskik og behørig overholdelse af de i artikel 33 fastsatte regler om fortrolighed, tavshedspligt og forretningshemmeligheder.

Artikel 32

Internationalt samarbejde

1. I det omfang det er nødvendigt for at nå denne forordnings mål, samarbejder Unionen med tredjelande og med kompetente internationale organisationer på de områder, der er omfattet af denne forordning, for at beskytte forbrugernes interesser. Unionen og de berørte tredjelande kan indgå aftaler, der fastsætter samarbejdsordninger, herunder indførelsen af ordninger for gensidig bistand, udvekslingen af fortrolige oplysninger og programmer for udveksling af personale.
2. Aftaler, som indgås mellem Unionen og tredjelande vedrørende samarbejde og gensidig bistand med henblik på at beskytte og fremme forbrugernes interesser, skal respektere de relevante databeskyttelsesregler, der er gældende for overførsel af personoplysninger til tredjelande.
3. Når en kompetent myndighed modtager oplysninger fra en myndighed i et tredjeland, som potentielt er relevante for kompetente myndigheder i andre medlemsstater, videregiver den disse oplysninger til de pågældende kompetente myndigheder, i det omfang dette er tilladt i henhold til eventuelle bilaterale bistandsaftaler med dette tredjeland, og i det omfang disse oplysninger er i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.
4. Oplysninger, som videregives i henhold til denne forordning, kan også videregives til en myndighed i et tredjeland af en kompetent myndighed i henhold til en bilateral bistandsaftale med dette tredjeland, såfremt der er indhentet tilladelse fra den kompetente myndighed, som oprindeligt videregav oplysningerne, og såfremt videregivelsen er i overensstemmelse med EU-retten om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.

KAPITEL VI

FÆLLES ORDNINGER

Artikel 33

Anvendelse og offentliggørelse af oplysninger samt tavshedspligt og forretningshemmeligheder

1. Oplysninger, der indsamles af eller videregives til de kompetente myndigheder og Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, må kun anvendes til at sikre overholdelse af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser.

2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, skal behandles fortroligt og må kun anvendes og offentliggøres under behørig hensyntagen til en fysisk eller juridisk persons forretningsmæssige interesser, herunder forretningshemmeligheder og intellektuel ejendom.

3. De kompetente myndigheder kan dog efter høring af den kompetente myndighed, som tilvejebragte oplysningerne, offentliggøre de oplysninger, der er nødvendige

a) til at bevise overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, eller

b) til at bringe overtrædelser, der er omfattet af denne forordning, til ophør eller forbyde dem.

Artikel 34

Anvendelse af bevismateriale og undersøgelsesresultater

Kompetente myndigheder kan anvende alle oplysninger, dokumenter, undersøgelsesresultater, erklæringer, bekræftede genparter og efterretninger som bevismateriale på samme måde som tilsvarende dokumenter, der erhverves i deres egen medlemsstat, uanset deres lagringsmedium.

Artikel 35

Elektronisk database

1. Kommissionen opretter og vedligeholder en elektronisk database til al kommunikation mellem kompetente myndigheder, centrale forbindelseskontorer og Kommissionen i henhold til denne forordning. Alle oplysninger, der sendes via den elektroniske database, lagres og behandles i denne elektroniske database. De kompetente myndigheder, de centrale forbindelseskontorer og Kommissionen har direkte adgang til denne database.

2. Oplysninger fra enheder, der udsender eksterne varslinger i henhold til artikel 27, stk. 1 eller 2, lagres og behandles i den elektroniske database. Disse enheder har dog ikke adgang til denne database.

3. Hvis en kompetent myndighed, et udpeget organ eller en enhed, der udsender eksterne varslinger i henhold til artikel 27, stk. 1 eller 2, fastslår, at en varslings om en overtrædelse, som den eller det udsendte i henhold til artikel 26 eller 27, efterfølgende har vist sig at være ubegrundet, trækker myndigheden, organet eller enheden den pågældende varslings tilbage. Kommissionen fjerner uden ugrundet ophold de relevante oplysninger fra databasen og underretter parterne om grundene til fjernelsen.

Dataene vedrørende en overtrædelse opbevares ikke i den elektroniske database længere, end hvad der er nødvendigt til de formål, hvortil de blev indsamlet og behandlet, og opbevares ikke længere end fem år efter den dato, hvor:

a) en bistandssøgt myndighed i henhold til artikel 12, stk. 2, underretter Kommissionen om, at en overtrædelse inden for Unionen er ophørt

b) koordinatoren underretter om afslutningen af det koordinerede tiltag i henhold til artikel 22, stk. 1, eller

c) oplysningerne blev indlæst i databasen i alle andre tilfælde.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter praktiske og operationelle ordninger for den elektroniske databases funktion. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 38, stk. 2.

Artikel 36

Afkald på godtgørelse af udgifter

1. Medlemsstaterne giver afkald på alle krav om godtgørelse af udgifter i forbindelse med denne forordnings anvendelse.

2. Uanset stk. 1 hæfter den bistandssøgende myndigheds medlemsstat, for så vidt angår anmodninger om håndhævelsesforanstaltninger i henhold til artikel 12, fortsat over for den bistandssøgte myndigheds medlemsstat for eventuelle omkostninger og tab som følge af foranstaltninger, der er blevet afvist og erklæret ubegrundede af en domstol for så vidt angår den pågældende overtrædelses substans.

*Artikel 37***Håndhævelsesprioriteter**

1. Senest den 17. januar 2020 og derefter hvert andet år udveksler medlemsstaterne indbyrdes og med Kommissionen oplysninger om deres håndhævelsesprioriteter vedrørende denne forordnings anvendelse.

Sådanne oplysninger skal omfatte:

- a) oplysninger om markedstendenser, der vil kunne påvirke forbrugernes interesser i den berørte medlemsstat og i andre medlemsstater
- b) en oversigt over foranstaltninger, som er gennemført i henhold til denne forordning i de seneste to år, navnlig undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger vedrørende udbredte overtrædelser
- c) statistikker, der er udvekslet ved hjælp af varslinger, jf. artikel 26
- d) de foreløbige prioriterede områder i de næste to år for håndhævelse af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, i den berørte medlemsstat og
- e) de foreslåede prioriterede områder i de næste to år for håndhævelse af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser på EU-plan.

2. Med forbehold af artikel 33 udarbejder Kommissionen hvert andet år en oversigt over de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), og gør den offentligt tilgængelig. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet herom.

3. Hvis der sker en væsentlig ændring i forholdene eller markedsvilkårene i de to år, der følger efter medlemsstaternes seneste fremlæggelse af oplysninger om deres håndhævelsesprioriteter, ajourfører medlemsstaterne deres håndhævelsesprioriteter og underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

4. Kommissionen sammenfatter de håndhævelsesprioriteter, som medlemsstaterne har fremlagt i henhold til denne artikels stk. 1, og rapporterer hvert år til det i artikel 38, stk. 1, omhandlede udvalg for at lette prioriteringen af tiltag i henhold til denne forordning. Kommissionen udveksler bedste praksis og benchmarking med medlemsstaterne, navnlig med henblik på udvikling af kapacitetsopbyggende aktiviteter.

KAPITEL VII**AFSLUTTENDE BESTEMMELSER***Artikel 38***Udvalg**

- 1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
- 2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

*Artikel 39***Underretninger**

Medlemsstaterne meddeler uden ugrundet ophold Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter vedrørende spørgsmål omfattet af denne forordning, som de vedtager, samt teksten til aftaler vedrørende spørgsmål omfattet af denne forordning, dog ikke aftaler, som de indgår om konkrete sager omfattet af denne forordning.

*Artikel 40***Rapportering**

- 1. Senest den 17. januar 2023 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning.

2. Denne rapport skal indeholde en evaluering af anvendelsen af denne forordning, herunder en vurdering af effektiviteten af håndhævelsen af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, i henhold til denne forordning, navnlig med hensyn til de kompetente myndigheders beføjelser, der er fastsat i artikel 9, sammen med navnlig en undersøgelse af, hvordan de erhvervsdrivendes overholdelse af EU-retlige regler, som beskytter forbrugernes interesser, har udviklet sig på de vigtigste forbrugermarkeder, der er berørt af grænseoverskridende handel.

Rapporten ledsages om nødvendigt af et lovgivningsforslag.

Artikel 41

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 2006/2004 ophæves med virkning fra den 17. januar 2020.

Artikel 42

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 17. januar 2020.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 12. december 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

M. MAASIKAS

Formand

BILAG

Direktiver og forordninger, der er omhandlet i artikel 3, nr. 1)

1. Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29)
2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/6/EF af 16. februar 1998 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med angivelse af priser på forbrugsvarer (EFT L 80 af 18.3.1998, s. 27)
3. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25. maj 1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed (EFT L 171 af 7.7.1999, s. 12)
4. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked (direktivet om elektronisk handel) (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1)
5. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67): artikel 86-100
6. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37): artikel 13
7. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne og om ændring af Rådets direktiv 90/619/EØF samt direktiv 97/7/EF og 98/27/EF (EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16)
8. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46 af 17.2.2004, s. 1)
9. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22)
10. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2006 af 5. juli 2006 om handicappede og bevægelseshæmmede personers rettigheder, når de rejser med fly (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 1)
11. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21): artikel 1, artikel 2, litra c), og artikel 4-8
12. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 36): artikel 20
13. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1371/2007 af 23. oktober 2007 om jernbanepassagerers rettigheder og forpligtelser (EUT L 315 af 3.12.2007, s. 14)
14. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66)
15. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafik tjenester i Fællesskabet (EUT L 293 af 31.10.2008, s. 3): artikel 22, 23 og 24

16. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/122/EF af 14. januar 2009 om beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med visse aspekter ved timeshareaftaler, aftaler om længerevarende ferieprodukter, videresalgs- og bytteaftaler (EUT L 33 af 3.2.2009, s. 10)
 17. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktivet om audiovisuelle medietjenester) (EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1): artikel 9, 10 og 11 og artikel 19-26
 18. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1177/2010 af 24. november 2010 om passagerers rettigheder ved sørejser og rejser på indre vandveje og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 1)
 19. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 181/2011 af 16. februar 2011 om buspassagerers rettigheder og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 1)
 20. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64)
 21. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (direktivet om ATB på forbrugerområdet) (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63): artikel 13
 22. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 524/2013 af 21. maj 2013 om onlinetvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (forordningen om OTB på forbrugerområdet) (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 1): artikel 14
 23. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 60 af 28.2.2014, s. 34): artikel 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 22 og 23, kapitel 10 samt bilag I og II
 24. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214): artikel 3-18 og artikel 20, stk. 2
 25. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF (EUT L 326 af 11.12.2015, s. 1)
 26. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1128 af 14. juni 2017 om grænseoverskridende portabilitet af onlineindholdstjenester i det indre marked (EUT L 168 af 30.6.2017, s. 1).
-